

Kortfattat om Moderna Museet och några av våra konstverk

Lättläst

Adrián Villar Rojas, *Los teatros de Saturno III*, från serien *Fantasma (Ghost)*, 2015
© Adrián Villar Rojas. Foto: Åsa Lundén/Moderna Museet

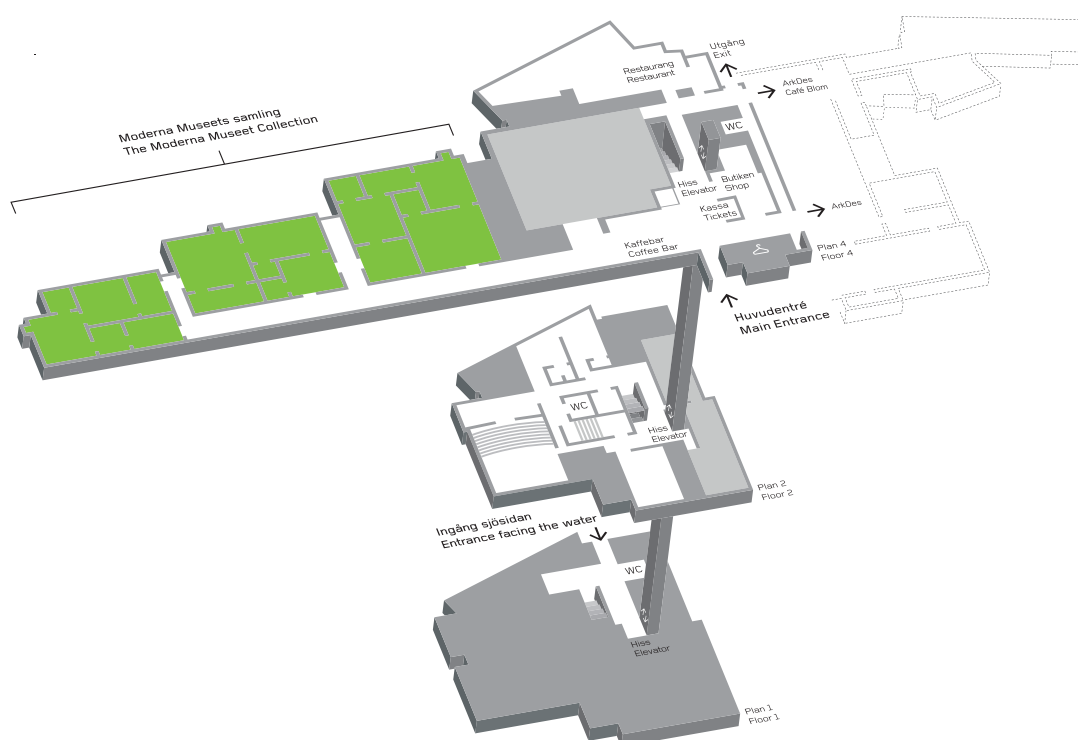
Välkommen till Moderna Museet!

Moderna Museet visar konst från år 1900 till idag. Här kan du se målningar, skulpturer, fotografier och videokonst av svenska och utländska konstnärer. Moderna Museet visar tillfälliga utställningar, som du kan se en kort tid. De finns i rum på plan 4 och plan 2. Titta på kartan i häftet. Där har rummen för tillfälliga utställningar ljusgrå färg.

Moderna Museet samlar konstverk och har en stor samling av konst från 1900-talet till idag. I rummen med grön färg på kartan visas konstverk i samlingen. Det finns inte plats att visa all konst Moderna Museet äger.

Vi visar ett urval som ändras ibland.

Utanför museet finns flera konstverk. Du kan läsa om dem längre fram i det här häftet.

Om Moderna Museet

Staten äger Moderna Museet
och därför äger också du konsten här.
Därför har vi också fri entré till vår samling.

Museet har omkring 8 tusen målningar, skulpturer
och konstverk som kallas installationer.
Museet har också omkring 30 tusen teckningar,
akvareller som är målade med vattenfärg,
och tryck på papper, som kallas grafik.
Dessutom 100 tusen fotografier,
filmer och videokonstverk.

Moderna Museet öppnade 1958
och blev en viktig plats för ny konst i Sverige.
För omkring tjugo år sedan byggdes
ett nytt och större museum
på samma plats.
Den spanske arkitekten Rafael Moneo ritade
den nya byggnaden.
Det är denna byggnad som är Moderna Museet idag.

Bilden är från utställningen *Hon – en katedral*
av konstnärerna Niki de Saint Phalle, Jean Tinguely
och Per Olof Ultvedt på Moderna Museet 1966.

Hon – en katedral © Niki de Saint Phalle, Jean Tinguely och Per Olof Ultvedt/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Hans Hammarstiöld/Moderna Museet

Om några konstverk på Moderna Museet

Här i häftet berättar vi om några konstverk i Moderna Museets samling.

Under 1900-talet arbetade konstnärer med olika ämnen och på många olika sätt. Det kan du se när du går runt i museet.

Vi berättar om några konstverk från olika tider och börjar i korridoren.

Vi går vidare in i museets olika rum.

Ofta har rummen ett tema som en kan läsa om i en väggtext.

Du kan välja att gå runt som du vill i museet.

Om du vill kan du ladda ned vår app och lyssna på berättelser om vissa av våra konstverk.

Du kan också följa med på en visning av samlingen eller en tillfällig utställning eller boka en egen visning.

Våra museivärdar berättar gärna om konstverken och kan svara på dina frågor.

Foto: Åsa Lundén/Moderna Museet

Los teatros de Saturno III, från serien *Fantasma (Ghost)*
© Adrián Villar Rojas.
Foto: Åsa Lundén/Moderna Museet

Adrián Villar Rojas *Los teatros de Saturno III,* från serien *Fantasma (Ghost)* 2015

Adrián Villar Rojas är en konstnär från Argentina.
Han föddes där 1980.

Tid, minnen och livets gång
är ofta teman i hans konstverk.

Los teatros de Saturno III betyder
”Saturnus teatrar” på svenska.
I den romerska gudasagan
var Saturnus gud över tiden och skörden.

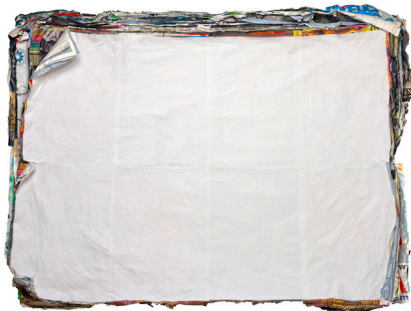
Skulpturen består av ett stort podium,
som en scen.

Högst uppe ligger många olika föremål.
Växter, insekter och snäckor har satts ihop med varandra
eller tillsammans med andra föremål
som gymnastikskor, tyg och metall.
Några har satts ihop med snöre och andra sitter fast i betong.
Enkla material har placerats högt
upp på en scen.

Konstverket har ändrat utseende
allt eftersom tiden och åren gått.
Växterna har torkat.
Vissa av dem kanske kommer att försvinna helt.
Det är som i livet och i naturen,
där någonting föds, växer och slutligen dör.
Kvar finns bara minnen.

Det kan vara svårt att se föremålen,
eftersom de är placerade så högt upp.

Kanske vill konstnären visa
att ibland kan man känna sig väldigt liten
i en främmande värld.

Utan titel © Klara Lidén
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Klara Lidén
Utan titel
Från serien *Poster Painting*
2011

Klara Lidén var tidigare gatukonstnär. Det betyder att hon ofta arbetade utomhus, till exempel målade på väggar, torg eller plank.

Hon är född 1979.

Det här konstverket har inget namn, men brukar kallas *Poster Painting*. På svenska betyder det affischtavla.

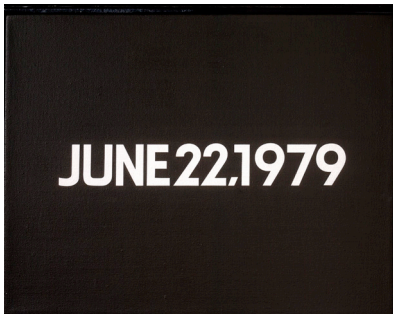
Klara Lidén har rivit av reklamaffischer som hon hittat på en vägg och limmat dem på varandra.

Ett vitt papper är påklistrat längst fram.

Genom att spara gamla affischer vill hon berätta en historia om väggen hon hittade dem på.

Klara Lidén låter oss inte se affischerna. Hon har limmat ett vitt ark i vägen.

Kanske vill hon att vi ska fundera på någonting helt annat, som varför det fanns så mycket reklam på väggen från allra första början.

IDAG-serien, nr 15, 1979, Fredag © 2021 On Kawara
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

On Kawara IDAG-serien, nr 15, 1979 Fredag

On Kawara föddes i Japan 1932.

Han flyttade till New York, USA, 1965.

Där arbetade han som konstnär hela sitt liv, fram till sin död 2014.

4 januari 1966 gjorde han en målning med dagens datum skrivet på målarduken:

JAN.4.1966

Han målade texten med vit färg på en färgad bakgrund.

Det var hans första målning i *TODAY-serien*.

IDAG-serien på svenska.

On Kawara bestämde sig för att måla dagens datum så ofta han kunde

ända tills hans liv tog slut.

Han målade dagens datum nästan 3000 gånger under 47 års tid.

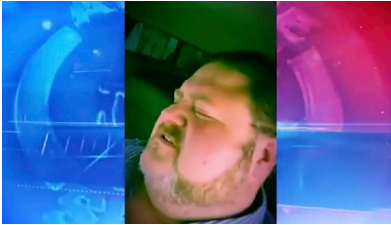
Vissa dagar hann han inte måla klart sin målning.

De dagarna slängde han den ofärdiga målningen.

Målningar ligger i speciella kartonger.

På insidan av dessa kartonger finns urklippta bitar ur dagens tidning,

från den dagen han målade just den målningen.

The White Album © Arthur Jafa

Arthur Jafa *The White Album* 2018

Arthur Jafa är född i USA 1960.

Han arbetar med video, film, skulpturer och fotografier i sin konst.

Han har också gjort musikvideos till Jay-Z med flera.

Arthur Jafa undersöker afrikansk-amerikansk kultur.

Hans konst handlar om att vara svart i ett samhälle som är byggt för vita människor.

The White Album handlar om vithet och vad det innebär.

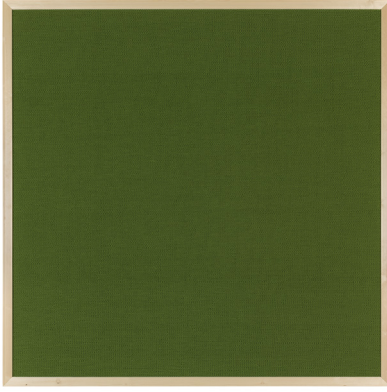
I videoverket blandar Arthur Jafa musik med videoklipp från internet, nyheter och historiska bilder. Han växlar mellan obehagliga och roliga bilder för att visa på hur ojämlikt och konstigt samhället är.

Vi ser bland annat rockmusikern Iggy Pop. Han är animerad, tecknad i filmen. Det känns som om vi tittar på en skräckfilm.

Jafas *The White Album* visar vita personer som talar om rasism. Men eftersom de är vita, har de inte själva upplevt rasism.

Det får oss att tänka efter, och tvingas fundera på vad man har för privilegier som vit?

The White Album visades på utställningen Venedigbiennalen 2019. Han vann där "Guldlejonet" för bästa konstverk.

Efter jakten © Rosemarie Trockel/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Rosemarie Trockel

Efter jakten

2013

Rosemarie Trockel är en tysk konstnär.

Hon föddes 1952.

På 1980-talet slog hon igenom i New York med sina ”stickmålningar”.

Bland konstnärer är det fint att hitta på något helt nytt, något som ingen har gjort tidigare. Genom historien har en tyckt att män är bättre på detta. Det är fel.

Rosemarie Trockels stickade bilder gjordes först med en stickmaskin och mönstren med hjälp av en dator.

Moderna Museets nya stickbild är stickad för hand. Det är en stor stickad målning.

Bredvid den stora stickade målningen hänger en mindre skiss med en bit av en ram, som ett prov.

Konstverket är grönt, som skogen och heter *Efter jakten*.

Rosemarie Trockel använder gärna material från vardagen, till exempel spisen och ugnsplåtar. Köket är för henne en arbetsplats, en ateljé.

Boy Scout © Elmgren & Dragset/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Elmgren & Dragset *Boy Scout* 2008

Michael Elmgren från Danmark
och Ingar Dragset från Norge
har gjort konst tillsammans sedan 1995.

De vill oftast göra saker
som inte ”bara” är konstverk,
utan också design och arkitektur.

Elmgren och Dragset är kända för sin humor.
De uppmärksammar också problem.
Ett problem kan vara mellan människor;
hur vi är med varandra,
eller vilken kultur vi kommer ifrån.

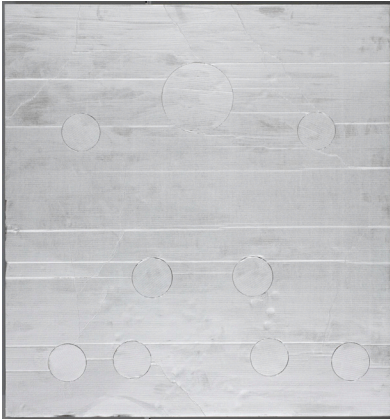
Verket *Boy Scout* handlar om homosexualitet,
som när en pojke tycker om andra pojkar.

När man är med i Scouterna
hjälpes de en att växa upp,
och lär ut viktiga saker om samhället.

I scouterna vill man inte
att pojkar och flickor sover i samma rum.
Det är för att de inte
ska börja gilla varandra för mycket.
Därför finns det oftast en grupp med bara pojkar,
och en grupp med bara flickor.

Men en pojke kan gilla en annan pojke.
Boy Scout handlar om sådana känslor;
de som känns hemliga och förbjudna.

Genom att vända våningssängarna mot varandra,
kan två pojkar som gillar varandra komma närmare.
Eller få titta och tänka på varandra,
även om det bara är i hemlighet.

Utan titel, © Cady Noland
Foto: Prallan Allsten/ Moderna Museet

Cady Noland

Utan titel

1996

Konstnären Cady Noland föddes 1956 i USA:s huvudstad Washington. Hennes konstverk handlar ofta om rädsla. Både den egna rädslan och den som finns i vår kultur.

Vi ser en enkel kartongskiva, spraymålad i silver, med några runda utskurna hål. Den står på golvet, lutad mot väggen, som om den ställts där tillfälligt.

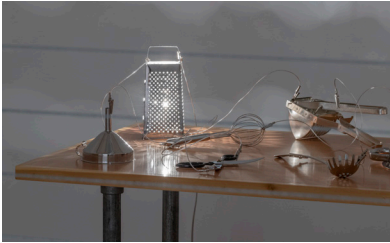
Den kan också se ut som modern konst, en enkel yta med cirklar på.

Konstverket har inget namn. Vi får inga ledtrådar. Men hålens storlek och placering kan få oss att tänka på ett redskap för tortyr.

I en stupstock kan en människa sättas fast. Huvud, händer och fötter träs genom hålen. Sedan kan personen bli misshandlad när andra ser på. Stupstockar har även använts i Sverige.

Konstverket kanske vill fråga oss: Är det underhållande att titta på när någon annan straffas?

Idag sker liknande saker på TV och i filmer. Då kallas det för underhållning. Cady Noland undersöker ”den amerikanska drömmen”. Hon ser den ofta förvandlad till mardröm.

Hem © Mona Hatoum
Foto: Moderna Museet

Mona Hatoum

Hem

1999

Mona Hatoum föddes 1952

i Libanons huvudstad Beirut.

Hon flyttade som vuxen till London.

Där gick hon konstskola och började arbeta med konst.

Detta verk, *Hem*, är en installation.

Hem är både vackert och kusligt.

Blanka köksredskap ser fina ut när de ligger bredvid varandra.

Då och då lysas de upp inifrån av lampor.

På väggarna bildas vackra skuggmönster.

En elektrisk ledning går genom redskapen.

Elektriciteten surrar ljudligt och får lamporna att lysa, men den gör också redskapen strömförande.

Uppspända linor av stål håller oss på avstånd.

Mona Hatoums konst handlar ofta om kroppen och om hur något kan kännas.

Den arabiska kulturen har många regler kring kroppen.

Medan den brittiska kulturen i sig själv kan ses som reserverad inför det kroppsliga.

Mona har erfarenhet av båda dessa miljöer.

När hon växte upp i Libanon var matlagning en förberedelse för att gifta sig.

Det gillade inte Mona Hatoum.

Är Hatoums installation en farlig plats?

Ett kök brukar vara en trygg plats,

men vi kan ändå uppleva något otrevligt.

Kvinnor kan känna sig instängda

och tvingade till slitsam matlagning.

I sin konst vill Mona Hatoum föra in något som stör.

Barn som har genomgått en sköldkörteloperation
© Galina Moskaleva
Reprofoto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Galina Moskaleva

Barn som genomgått en sköldkörteloperation

Ur serien Echo of Silence

1999

1986 hände en allvarlig olycka
i kärnkraftverket i Tjernobyl,
som ligger i landet Ukraina.
På den tiden tillhörde området
Sovjetunionen.

Giftig radioaktiv strålning
läckte ut från kärnkraftverket.
Efter katastrofen
blev många av de som bodde i närheten sjuka.
Många fick cancer.

I Galina Moskalevas fotografier ser vi
barn från områden runt Tjernobyl.
Hon fotograferade dem 10 år efter olyckan.
Barnen har fått sköldkörtelcancer.
Det är egentligen ovanligt hos barn.
De har också genomgått en operation.
Vi kan se ärr på deras halsar.

I varje porträtt visar konstnären
just det barnets personlighet,
hopp och längtan.
Konstverket visar både glädje och sorg.

Marilyn i svart och vitt © 2021 Andy Warhol Foundation
for the Visual Arts/ARS, New York/Bildupphovs rätt
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Andy Warhol
Marilyn Monroe i svart och vitt
(Tjugofem Marilyn)
1962

Andy Warhol levde mellan 1928 och 1987
i USA.

Han ritade modekläder, gjorde reklam
och var konstnär.

Han tog bilder från reklam, tidningar, tv och filmer
och använde sig av reklamens sätt att göra bilder.

Andy Warhol använde samma bild flera gånger,
för att visa hur en bild
bara är en bild bland andra bilder.

Så har han gjort här
med en bild
av den berömda skådespelerskan Marilyn Monroe.
Bilden upprepas 25 gånger –
tjugofem Marilyn i svartvitt.

Marilyn Monroe dog av en överdos 1962.
Andy Warhol gjorde detta konstverk samma år.
Bilden som Andy Warhol använde
togs av en fotograf som reklam
för en film med Marilyn Monroe.

I konstverket blandar Andy Warhol
sitt starka intresse
för kända personer och skönhet
och död och katastrof.

Thomas Bayrle
Tassentapete/Kopptapet
1967

Detta konstverk är en tapet
gjord av konstnären Thomas Bayrle.

På tapeten ser vi många likadana koppar.
Tassentapete är tyska.
Det betyder ungefär ”tapet med koppar”.

Konstnärens tapet fyller
ett helt rum på museet.

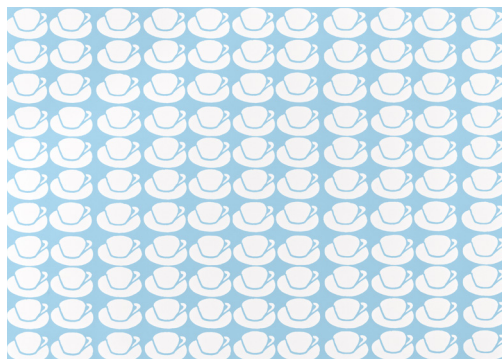
Thomas Bayrle föddes i Berlin, Tyskland 1937.
Innan han blev konstnär
jobbade han i en fabrik som gjorde tyg.
Där gjorde han mönster till vävstolar.

Bayrle tyckte det var intressant med mönstren,
där saker upprepar sig, om och om igen.
Det liknar arbetet i fabriken,
där man tillverkar många exemplar av samma sak.
Det gav inspiration till hans konst.

Många av Thomas Bayrles konstverk
har saker som upprepar sig.
Ibland sätter han dem i mönster,
så att de blir till nya saker.

Ibland täcker bilderna väggar, tak och golv.
Konstnären tycker att det är spännande
att massproduktion blivit så vanligt.

Kanske vill han att vi ska fundera på
om det är bra att vi tillverkar så många saker,
och hur många saker vi egentligen behöver.

Tassentapete/Kopptapet © Thomas Bayrle
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Stillbild ur Martha Rosler, *Kökets semiotik* © Martha Rosler /Courtesy Electronic Arts Intermix (EAI), New York

Martha Rosler *Kökets semiotik* 1975

Martha Rosler föddes i New York 1943 och bor där idag.

Hon har använt många olika tekniker i sin konst, och var tidig med att skapa konst genom videofilm.

Här ser vi hennes film *Kökets semiotik*. Namnet på konstverket betyder ungefär ”Kökets ABC”.

Den är enkelt gjord, men den som tittar blir påverkad av Marthas Roslers kraft. Hon visar upp saker som används i ett kök, och hon tar dem i bokstavsordning: A som i Apron (förkläde på svenska) B som i Bowl (skål), C som i Chopper (köttyxa) och så vidare.

Hennes ansikte visar först inte vad hon känner, men de arga rörelserna visar mer. Hon hugger kraftigt med köttxan och skär vilt med kniven. Det hon först varsamt mäter upp, slänger hon sedan bort. Mot slutet av filmen ser hon trotsig ut, hon verkar arg.

När Martha Rosler gick i skolan, var det i en gammaldags, sträng judisk skola. Där fick inte flickor göra, det som pojkar fick göra. Hon protesterade.

Hennes konst handlar ofta om de olika villkor som män och kvinnor har, och om krig, rasism och fattigdom.

Självporträtt © Samuel Fosso

Samuel Fosso
Självporträtt
Ur serien 70-tal
1970-tal

Samuel Fosso är född i Kamerun 1962.

För att han skulle slippa svält och krig skickade hans familj honom till Bangui i Centralafrikanska republiken när han var liten.

När han var 13 år började han arbeta åt en porträttfotograf.
Några år senare öppnade han sin egen fotostudio.

Redan när han var 16 år började han ta bilder av sig själv.

Kunderna ville ha sina fotografier nästa dag, så bilderna av sig själv tog han för att göra slut på filmrullen och för att skicka till sin mamma.

Han vill ta reda på vem han är och vem han kan vara och vem han vill vara.

Han skapar ett rum där han prövar olika roller,

Samuel Fosso har kallats mannen med tusen ansikten.

Untitled film stills © Cindy Sherman

Cindy Sherman
**Untitled film stills #22/
Stillbild utan titel #22**
1978

Cindy Sherman är född i USA
år 1954 och bor i New York.

Hon började måla på universitet,
men fortsatte sedan med att fotografera.

På slutet av 1970-talet
började hon göra svartvita fotografier som liknar stillbilder
ur filmer.

Fotografierna togs av henne själv och andra,
i lägenheten, ute på stan och på resor.

Cindy Sherman använder alltid sig själv som modell
i sina fotografier.

Ändå är det inte självporträtt.

Hon klär sig till någon annan,
tar en roll

och skapar en miljö som passar den personen.

Hon bygger också in en handling
i bilden, som får oss att fundera på vad som hänt
och vad som kommer att hända.

Fotografierna innehåller både något välbekant
och något okänt, ofta lite obehagligt.

12 meter träd © Giuseppe Penone/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Giuseppe Penone *12 meter träd* 1970

Giuseppe Penone föddes 1947 i norra Italien.
Där växte han upp
på landet i de italienska alperna.

Hans arbete är påverkat av att leva
nära naturen.
Han vill att vi tittar närmare på naturen.
Att vi ser den med nya ögon.

I skulpturen
med namnet *12 meter träd*
har han tagit en lång tillsågad bjälke i trä
och karvat bort lager, efter lager
av trädets årsringar.

På detta sätt
så har han
karvat fram hur trädet,
som träbjälken kommer ifrån,
såg ut när det var yngre.

Penone var med i gruppen
av konstnärer
som kallas för *Arte povera*
vilket betyder ”fattig konst”.
Gruppen var verksam i Italien
på slutet på 1960-talet
och början av 1970-talet.

Den valde att arbeta med
vanliga, gratis eller billiga material
som trä, stenar, kartong och betong.

Detta kan ses som ett motstånd
mot den italienska ”finkonstens” dyrbara material
som till exempel marmor.

Stansa, kika & känna © The Estate of Lee Lozano
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Lee Lozano

Stansa, kika och känna

1967–1970

Lee Lozano föddes i USA
och levde mellan åren 1930 och 1999.
Hon bodde en tid i New York.
Där tecknade och målade hon mycket
under 10 år.

Den här målningen,
som hon kallade *Stansa, kika och känna*,
arbetade hon med från 1967 till år 1970.

Först målade hon mycket noga med en bred pensel.

Tittar du nära

kan du se spåren från penseln.

Hon tänkte länge

och gjorde många skisser på papper.

Senare gjorde hon runda hål som hon stansade ut i målningen.

Om du kikar ser du väggen genom hålen.

Du ser också träramen

på baksidan av målningen.

Lee Lozano tyckte att idéer är den starkaste kraften i världen.
och gjorde också konst som handlade om idéer.

Hon skrev alltid ned på papper vilken konst hon skulle göra.

1971 gav hon sig själv ett sista uppdrag:

att sluta vara konstnär!

Hon skrev att det var det svåraste konstverk

hon någonsin gjort.

Lee Lozano slutade att göra konst

och var länge bortglömd som konstnär.

Utan titel © The Estate of Eva Hesse.
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Eva Hesse
Utan titel
1965

Eva Hesse föddes i Tyskland 1936.

Hennes judiska familj flydde undan nazisterna i Tyskland under andra världskriget till USA.

På 1960-talet återvände hon till Tyskland.

Hon arbetade med skulptur, men inte med brons eller marmor. Hon använde istället vardagliga föremål och material hon hittade i gamla fabriker, eller bortslängda på gatan.

Det här är en skulptur gjord av plast och trä med ett snöre lindat omkring. Konstnären har målat snöret noga. Skuggan av skulpturen på väggen blir som en teckning som ändras när skulpturen sakta rör sig. Konstverket har inget namn.

Formen är mycket enkel och brukar kallas minimalism.

Eva Hesse dog 1970.

Spökmodell till badrumsskåp © 2021 Claes Oldenburg
Foto: Moderna Museet

Claes Oldenburg *Spökmodell till badrumsskåp* 1966

Claes Oldenburg föddes i Stockholm 1929.
Han flyttade som liten
med sina föräldrar till USA,
där han bor och arbetar.

Claes Oldenburg började göra sina första
”mjuka skulpturer” på tidigt 1960-tal.

Han gjorde bland annat
en gigantisk, mjuk hamburgare
och en drygt tre meter lång glasstrut,
som ställdes ut på ett galleri i New York.

Han samarbetade han med sin fru, som också var konstnär,
och skapade badkar, toaletter, uppförstorade strömbrytare
och elvispar i form av mjuka skulpturer.
Hårda föremål blev till mjuka.

Ofta tillverkades de i flera versioner,
exempelvis som vitmålade ”spökversioner” i kanvas.
Spökversionerna skapades i början som skisser
men har senare
kommit att betraktas som egna konstverk.

Spökmodell till badrumsskåp köptes till Moderna Museet
i samband när Claes Oldenburgs
utställning på museet 1966.

Robert Rauschenberg

Monogram

1955–1959

Robert Rauschenberg är från USA och föddes 1925.

Det här konstverket heter Monogram men brukar kallas "Geten".

Det är ett av museets mest kända konstverk.

Konstnären arbetade flera år för att få det att se ut som han ville.

Han köpte geten i en antikaffär.

Nosen var lite skadad så han målade färg på den.

Han satte ett bildäck runt magen.

Plattan som geten står på har hjul och är en målning och ett collage.

Här finns en tennisboll, fotografier, urklipp från tidningar, bokstäver, skyltar och fotavtryck.

Konstverket berättar om konstnärens liv och om händelser i världen just då.

Monogram © Robert Rauschenberg/Untitled Press, Inc/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

African Stand © David Hammons.
Courtesy Christine König Galerie, Vienna
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

David Hammons *African Stand* 1991

David Hammons är född 1943
i USA.

Han studerade konst i Los Angeles
och började arbeta som konstnär
i slutet av 1960-talet.

Skulpturen består av en ställning.
I ställningen hänger en vågskål.
I den ligger flera masker, som
känns igen som ”afrikanska”.
Ställningen är placerad i en plastink,
och stöttas upp av fler masker.

Konstverkets titel är *African Stand*.
”Stand” är engelska och betyder marknadsstånd.
Kopplingen till att sälja och köpa en handelsvara är tydlig.
Vi ser hur föremålen, maskerna, vägs i konstverket.

Slavhandeln från Västafrika till Amerika pågick
från 1500-talet fram till 1850-talet,
då slavhandel och slaveri
förbjöds i Nordamerika.

Konstverkets titel skulle också
kunna handla om att ta ställning, att tycka något
”take stand”.

David Hammons konst
handlar ofta om hur det är att vara afrikansk-amerikan.

Korrugerad © Simone Leigh
Foto: Åsa Lundén/Moderna Museet

Simone Leigh *Korrugerad* 2019

Simone Leigh föddes i Chicago, USA 1967.

Hon studerade konst på college.

Efter det valde hon att studera på ett museum i Washington.

Museet hade många konstföremål från Västafrika.

Hon blev fascinerad av konsten

och hur museet valde att skriva om, visa och förvara föremålen från Västafrika

Den här tiden blev väldigt viktig för Simone Leigh

och ett stort intresse väcktes hos henne för afrikansk skulptur.

Nu har hon en ateljé i Brooklyn i New York

där hon arbetar med sina egna skulpturer.

Först gör hon dem för hand i lera

och därefter så gjuts dom till brons.

Simone Leigh säger att det som gör att hon älskar skulptur

är att vi som människor måste använda oss av våra egna

kroppar och känna skulpturens storlek och närvaro.

När hon gjorde skulpturen har hon

läst en bok som heter *A life of A Slave Girl*.

Den är skriven av Harriet Jacobs och gavs ut 1861.

I skulpturen ser vi kanske en ung svart kvinnas huvud.

Ansiktet saknar ögon och blick.

Kroppen liknar en korrugerad plåtbehållare av plåt,

men är gjord av brons.

På överkroppen är hon klädd med bast.

Bast görs från material från naturen.

Ett möte uppstår mellan materialen, den svarta hårda bronzen

som kan hålla i en evighet och

den sprödare ljusgula basten

som inte kommer att hålla lika länge.

Vi kanske kan tolka

skulpturen som att kvinnan är instängd i skulpturen.

Konstnären har sagt att hon med sin konst vill

hylla den svarta kvinnans arbete.

Återförening i motståndsrörelsen, en gaullist och en kommunist förenas, Marseille 12 augusti 1944
© Julia Pirotte

Julia Pirotte

*Återförening i motståndsrörelsen,
en gaullist och en kommunist förenas,
Marseille 12 augusti 1944.*

1944

Julia Pirotte föddes i en liten judisk stad
i Polen 1907.

Hon växte upp i ett land och en tid fylld av oro.

Under 1930-talet sökte hon sig till Belgien
för att läsa till journalist.

Där började hon också studera fotografi.

Under 1930-talet började fotografer
att ta nya slags bilder.

De ville visa orättvisor och få människor att förstå
vad som hände i världen.

Julia Pirotte var en av dem.

När Tyskland angrep Belgien

flydde hon till Marseille i Frankrike.

Hon fotograferade motståndsrörelsen.

Där skapade hon sig ett namn som fotograf.

Fotografierna Julia Pirotte tog

under upproret 1944

användes mycket i tidningar och har blivit en viktig

dokumentation av befrielsekampen i Frankrike

under andra världskriget.

Stående kvinna © Succession Picasso
/Bildupphovsrätt 2021. Foto: Moderna Museet

Pablo Picasso
Stående kvinna
1948

Pablo Picasso är mest känd för sina målningar, men här ser vi en skulptur i brons.

På museet visas flera bronskulpturer av honom tillsammans.

Picasso har inspirerats av en typ av skulptur som kallas terrakottafigur.

De gjordes i lera under antiken, för cirka 2000 år sedan, runt Medelhavet och var ofta rätt små.

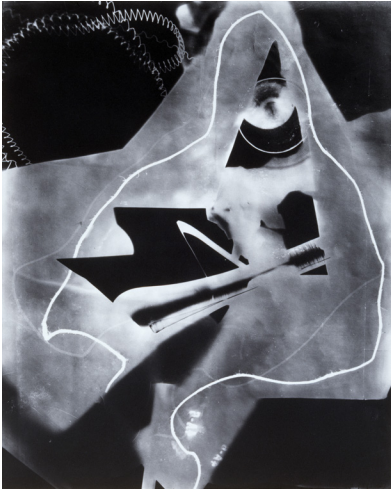
Men istället för lera har Picasso använt brons, som han gjutit skulpturen av.

Det var efter andra världskriget 1945 som Picasso började arbeta med skulpturer.

Pablo Picasso föddes i Malaga i Spanien 1881. Malaga är en gammal stad och en av Medelhavets viktigaste hamnstäder. Där finns många gamla kulturer som Picasso tog intryck av, till exempel romarna, fenicierna och morerna.

Picasso inspirerades ofta av äldre kulturer. Han tyckte att det fanns många bra idéer som hade glömts bort i konstvärlden.

Picasso dog i Frankrike 1973.

Rayograph, 1923/1970
© Man Ray Trust/Bildupphovsrätt 2021
Reprofoto: Åsa Lundén/Moderna Museet

Man Ray *Rayograph* 1923

Man Ray föddes 1890 i USA och dog där 1976.
Han var son till ryska migranter.

1921 reste han med båt till Paris,
som var centrum för den moderna konsten.

Han arbetade i Paris till 1940.
Då anföll nazisterna Frankrike
och Man Ray tvingades åka hem till USA.

Man Ray målade och fotograferade,
gjorde skulpturer, teckningar och rörlig film.
Han tyckte om att använda ny teknik.

Man Ray fotograferade poeter och författare i Paris.
Han blev kompis med kända konstnärer där.

Man Ray skapade fotogram.
Det är fotografiska bilder,
som tagits utan kamera.
Han placerade saker på fotopapper,
som är känsligt för ljus.
När mycket ljus fick lysa starkt på pappret,
blev saken avbildad.
Man Ray kallade sina bilder för ”Rayographs”.

Salvador Dalí
Wilhelm Tells gåta
1933

Salvador Dalí föddes i Spanien 1904 och dog 1989.
Han flyttade till Paris där han träffade konstnärer
som var intresserade av drömmar, tankar
och känslor i vårt inre.

Man kan se vad deras bilder föreställer,
men sakerna och människorna
är inte som vi är vana vid att se dem.
Målningarna är som gåtor
som vi själva får hitta svaren på.

Den här målningen heter *Wilhelm Tells gåta*.
Wilhelm Tell är en påhittad hjälte
som inte ville lyda dem som har makten.
Därför fick han ett straff.
Han tvingades skjuta ett äpple
som lades på sin sons huvud.

Du kan se en man med en väldig skinka,
en klocka som smälter,
kryckor och mycket annat.
Nere till vänster vid mannens väldiga fot
finns en mycket liten vagga
med ett litet barn.

Dalí säger i en intervju:
”Jag hoppas att allt är mycket klart men
om det är alltför klart kan ni ringa mig och
jag ska försöka fördunkla det.”

© Salvador Dalí. Foundation Gala-Salvador Dalí/Bildupphovs rätt 2021
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Saknar titel. Ur serien *Dockan* © Hans Bellmer/
Bildupphovsrätt 2021

Hans Bellmer
Saknar titel
Ur serien *Dockan*
cirka 1935

Hans Bellmer var en tysk-fransk fotograf och målare som levde 1902 till 1975.

Han är framför allt känd som surrealistisk fotograf.

Surrealismen är en stil som växte fram i början av 1900-talet.

Många konstnärer som arbetade med surrealism tyckte om att använda fotografier i sitt konstnärliga arbete. Konstnärer som Brassäi, Henri Cartier-Bresson, André Kertész, Man Ray och Hans Bellmer är några av de som använde fotografi för att skapa surrealism.

De beskrev drömmar och konstiga händelser som de sa var skapade av människans undermedvetna.

Hans Bellmer gjorde och fotograferade sina första dockor i Berlin 1933. Det är samma år som nazistledaren Adolf Hitler kom till makten i Tyskland.

Bellmer var emot nazismen. 1938 flydde han från Tyskland till Paris.

Dockan var ett av få föremål han lyckades rädda med sig.

Min guvernant © Meret Oppenheim/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Meret Oppenheim
Min guvernant
1936

Meret Oppenheim var en konstnär från Schweiz som levde från 1913 till 1985.

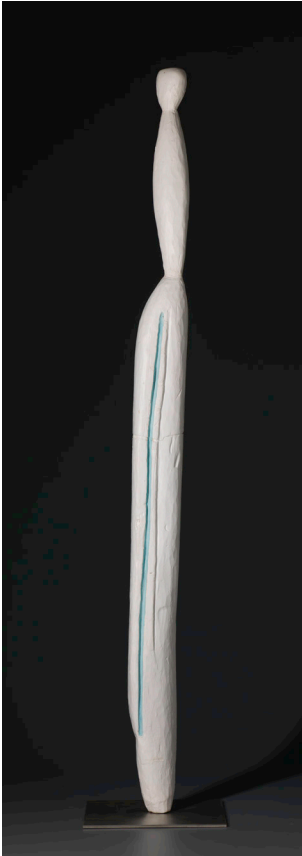
Hon bodde en period i Paris där hon träffade konstnärer som med sin konst ville få oss att tänka på hemligheter i livet.

De satte ofta ihop saker, som inte hörde ihop. Oppenheim blev mycket berömd för några sådana konstverk, till exempel en tekopp som är klädd i päls.

De här högklackade damskorna är också berömda. De är hopbundna och liknar en grillad kyckling på ett silverfat.

Konstverket heter *Min guvernant*. Guvernante betyder barnflicka.

Skorna kan ge oss tankar om hur kvinnors liv var i samhället i början av 1900-talet. Se hur hårt skorna är snörda!

Pillar © Louise Bourgeois/The Easton Foundation/VAGA at ARS, NY/
Bildupphovsrätt 2021
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Louise Bourgeois

Pillar

1949

Louise Bourgeois föddes i Paris 1911 och dog 2010 i New York.

Hon växte upp i en familj som arbetade med att reparera och laga gamla gobelänger. En gobeläng är en handvävd tapet med bilder. Redan som liten flicka fick hon hjälpa föräldrarna med gobelängerna.

Hon utbildade sig till konstnär i Paris på 1930-talet. 1938 flyttade hon till New York i USA med sin man. De fick snabbt tre barn.

Skulpturen *Pillar* gjorde Louise Bourgeois när hon bodde trångt med sin man och barn. Samtidigt kunde hon göra skulpturer utomhus på deras stora takterrass. Att arbeta där ute gav henne kraft. Den kraften ville hon visa i *Pillar*.

Hennes tidiga konst brukar kallas surrealistisk. Surrealisterna plockar ofta fram gamla barndomsminnen, sexualitet, drömmar och det undermedvetna, som är tankar en knappt vet att en har.

När Louise gjorde sina konstverk kunde hon samtidigt bearbeta sina egna funderingar och gamla barndomsminnen.

2015 visade museet en stor utställning med Louise Bourgeois. Utanför museet var en enorm spindel i brons placerad som hon kallade *Maman*.

En bils hastighet + ljus © Giacomo Balla
/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Giacomo Balla

En bils hastighet + ljus

1913

Giacomo Balla var en italiensk konstnär som föddes 1871 och dog 1958.

Målningen En bils hastighet + ljus målade han 1913. Det var året innan första världskriget började (1914–1918).

Balla visar kraften och farten i en bil.

Diagonala linjer

skär kors och tvärs i bilden.

Halvcirkelformade vita strimmor visar bilens lampljus, som upprepas över duken.

De runda formerna

är hjulens rörelser.

Giacomo Balla var med och grundade Futuristerna.

Futura betyder framtid på latin.

Futuristerna beundrade

den nya tekniken och maskiner.

Det gamla skulle bort.

I den nya konsten skulle hastighet gestaltas.

Bilen var en symbol för det moderna.

För en futurist var en bil vackrare

än alla antika skulpturer.

Futurismen hade sitt starkaste fäste i Italien.

Futurismen var kort och våldsam.

De hyllade kriget,

men flera av de ledande futuristerna dog i första världskriget.

Efter krigets slut

upplöstes futuristgruppen.

Trappan © Fernand Léger/Bildupphovs rätt 2021
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Fernand Léger

Trappan

1914

Ferdinand Léger var en fransk konstnär.
Han levde mellan 1881 och 1955.

Léger ville fånga det moderna livet i sin konst.
Trappan målade han strax före
första världskrigets utbrott 1914.
I augusti blev han inkallad till den franska armén.

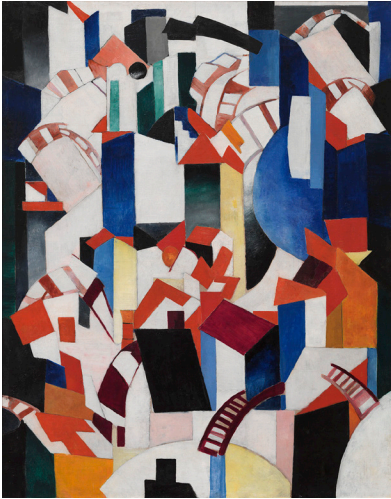
Léger var inspirerad av
kubisternas sätt att måla av världen
och de italienska futuristernas intresse av
att avbilda fart, kraft och rörelse.

Konsten skulle visa de nya sätt vi ser världen på
när vi färdas med tåg eller bil.

Motivet har tecknats upp i svart på vit botten
och målats i grundfärgerna gult, blått och rött.
Kompositionen är spiralvriden
och vi ser maskinliknande,
pansarklädda figurer
som ser ut att vara på väg nedför en trappa.
De rundade och metalliskt blänkande formerna
var viktiga för Léger.
Han brukade kalla sin variant
av kubismen för "tubism" (av *tube* = rör).

Inspirationen till den här målningen
kom från hur Léger sett några dansare
i den Ryska baletten röra sig.

Léger var en uppskattad lärare
och hade många svenska elever.

Venedig © Aleksandra Ekster
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Aleksandra Ekster

Venedig

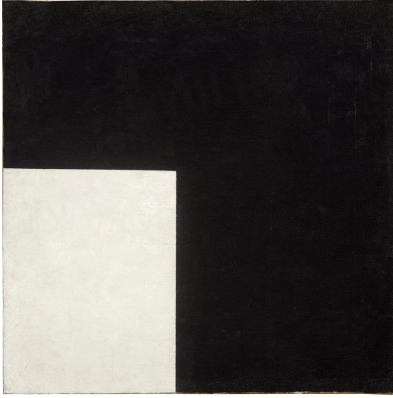
1915

Aleksandra Ekster var av rysk familj.
Hon föddes 1882 i Polen
och levde ett kringresande liv i många länder.
Hon utbildade sig till konstnär
i Ukrainas huvudstad Kiev och i Paris.

Aleksandra Ekster var en av få kvinnor,
under denna tid,
som deltog i flera internationella konstutställningar.

Efter den ryska revolutionen 1917
skulle den ryska konsten vara i statens tjänst.
Då valde många konstnärer att istället arbeta inom teatern.
Aleksandra Ekster arbetade framgångsrikt inom teatern
i Moskva
med kläddesign och scenografi,
det material som gör en teaterscen levande.
1924 flyttade hon till Paris, där hon dog 1954.

Aleksandra Ekster målade gärna staden.
Här skildrar hon Venedig 1915
med broar, vatten och pålar att förtöja båtar vid.
Målarduken vibrerar av färg, form och rörelse.

Svart och vit. Suprematistisk komposition
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Kazimir Malevitj

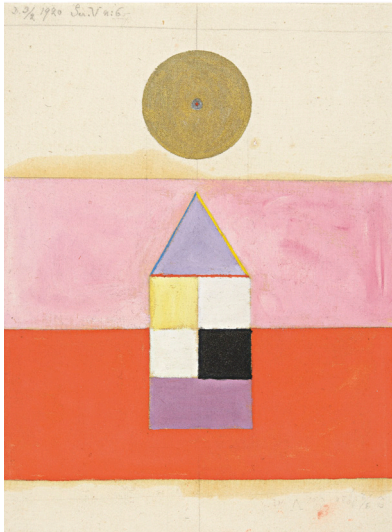
Svart och vit. Suprematistisk komposition 1915

Malevitj levde i Ryssland från 1878 till 1935.
Han studerade på konstskolor
och i början målade han landskap.
Men sedan slutade han måla av saker.

Kazimir Malevitj var intresserad av det andliga i konsten.
Han skapade sin egen stil
som han kallade suprematism.
Hans konst skulle vara till för alla.

I målningarna ser vi enkla former
som en cirkel, ett kors eller en fyrkant.
Malevitj använde oftast svart, röd eller vit färg.
I den här målningen har han använt svart och vitt.

De som styrde i Ryssland på den tiden
tyckte att dessa målningar var så nya och farliga
att de länge inte fick visas där.

Nr 6, serie V, 1920. Målningen tillhör Hilma af Klint stiftelse
© Stiftelsen Hilma af Klints Verk

Hilma af Klint Nr 6, serie V 1920

Hilma af Klint föddes i Stockholm 1862 och dog 1944.

När hon var 18 år började hon studera måleri.
Sedan försörjde hon sig som porträtt- och landskapsmålare.

Samtidigt arbetade hon med en konst
som vände sig bort från den synliga verkligheten.
Redan 1906 utvecklade hon i hemlighet ett abstrakt måleri.
Måleriet föreställer sådant
som vi inte är vana vid att se.

Hennes sätt att måla låg långt före andra konstnärer.
Denna konst visades aldrig på några utställningar.

I sitt testamente skrev hon att
den inte fick visas förrän 20 år efter hennes död.
Först då skulle man inse betydelsen av den.

Matematik, musik, vetenskapliga system och naturvetenskap
var av stort intresse för Hilma af Klint.
Som många av sina konstnärskollegor påverkades hon
också av sin tids andlighet.

Hon var övertygad om att hon stod i förbindelse
med andevärlden under arbetet.
Hon ville i sin konst visa saker
som inte vi kan se med våra ögon.

Den här målningen tillhör en serie
från 1920.

Konstruktion med rumslig kraft © Ljubov Popova
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Liubov Popova

Konstruktion med rumslig kraft

1921

Liubov Popova kom från en rik rysk familj.
Hon föddes nära Moskva 1889
och gick på konstskola där.

Vintern 1912–1913 reste hon till Paris och Italien.
Popova var intresserad av former
och hur man visar en rörelse.
Det ser man tydligt i Moderna Museets målning.

Den form hon var intresserad av var kubistisk.
I kubism blir konsten till former,
som kuber, fyrkanter, cirklar och trekantar.
Ibland ser man inte vad målningarna föreställer.
Det är bara formerna kvar.
Popova arbetade med det ryska avantgardet.
Det var en grupp som gick före alla andra.
De ville förändra det ryska samhället
med sin konst.

Popova arbetade tillsammans med sina konstnärsvänner,
några kan du också se i denna sal,
och ställde ut på flera stora utställningar.

Den här målningen är en av hennes sista,
för år 1921 slutade hon måla.
Sedan arbetade hon istället med tygdesign,
bokomslag och bokformgivning,
affischer och teaterkostym.

Popova dog 35 år gammal
i en virussjukdom 1924.

Suprematistisk komposition © Anna-Chaja Abalevna Kagan
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Anna Kagan *Suprematistisk komposition* 1922–1923

Anna Kagan föddes i staden Vitebsk i Vitryssland/Belarus 1902.

Hon dog där 1974.

Det är fortfarande förvånansvärt lite känt om hennes liv och konstnärskap.

Hon studerade 1919–1922 för konstnären Kazimir Malevitj på konstskolan i Vitebsk.

Vitebsk var något av ett andra Paris vid den här tiden, fullt av konst, litteratur och kultur.

Kagan tog starkt intryck av Malevitj och hans visioner.

Han skapade en egen stil som han kallade suprematism.

Den skulle vara till för alla.

Kagan målade i abstrakta, inte föreställande former och ett fåtal färger.

Hon medverkade i en rad utställningar med gruppen kallad ”för den nya konsten”.

Efter den kommunistiska ledaren Lenins död 1924 tillät dock myndigheterna inte dessa konstnärer att ställa ut.

Staten krävde att de skulle arbeta enligt den nya diktatorn Stalins och socialrealismens doktriner.

Men Anna Kagan fortsatte att måla abstrakt fram till sin död.

Under 1920- och 30-talen arbetade hon med abstrakta kompositioner på keramiska bruksföremål och design på papper och textil.

Komposition 27.III © Thea Ekström/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Thea Ekström

Komposition 27.III

1967

Thea Ekström föddes 1920 utanför Halmstad.

Hennes familj var fattig
och hon blev ofta sjuk.

När hon var 17 år flyttade hon till Stockholm

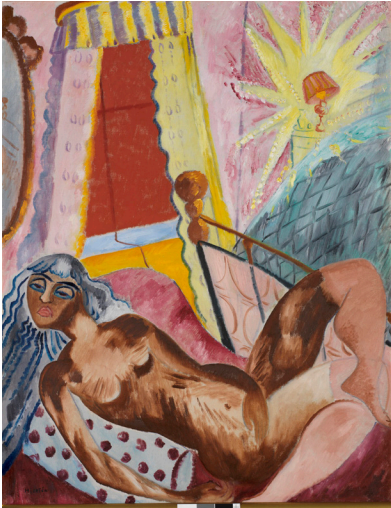
Hon lärde sig spela musik
i kyrkan, senare spelade hon piano i barer.
Hon arbetade också på fabrik och på en cirkus.

Hon började på konstskola när hon var 30 år.
Hennes lärare hette Oscar Reuterswärd.
De blev bra vänner.
Därför skrev Thea ”till Oscar” i flera av sina konstverk.
År 1960 visade hon sin konst första gången.
Då var hon 40 år.

Thea Ekströms konst kan handla om många olika saker.

Vissa tycker att hennes konst är surrealistisk.
Surrealism är konst som kan likna drömmar.

Några tycker hennes konst är spirituell,
eftersom figurerna i bilderna liknar spöken och andar.
Andra tycker hennes konst ser ut som musik,
eftersom tecknen i bilderna liknar rytmen av musik.
Hon var ju också musiker.
Därför går det att tänka sig
att tecknen i bilderna liknar musiknoter.

Den röda rullgardinen
Foto: Prallan Allsten/ Moderna Museet

Sigrid Hjertén

Den röda rullgardinen

1916

Sigrid Hjertén var en svensk konstnär som levde från 1885 till 1948.

När hon var 25 år reste hon till Paris och hade Henri Matisse som lärare. Deras konst kallas expressionistisk, för den uttrycker känslor, inte bara de motiv som visas i målningen.

Den stora Expressionist-utställningen ägde rum 1918 på Liljevalchs Konsthall i Stockholm. Sigrid Hjertén var en av de utställda konstnärerna. Utställningen fick hård kritik. Sigrid Hjerténs verk kallades ”rena idiotin.” Den här målningen heter *Den röda rullgardinen* och är från 1916.

Det är en av hennes mest kända konstverk. Många säger att det är ett självporträtt av henne. Sigrid Hjertén berättar med starka färger om sig själv och sitt liv.

Hon visade aldrig den här målningen på någon utställning. Den kanske var för privat.

Sångerska, Fogelstad © Siri Derkert/Bildupphovs rätt 2021
Foto: Åsa Lundén/ Moderna Museet

Siri Derkert *Sångerska, Fogelstad* 1959

Siri Derkert var en svensk konstnär.
Hon föddes 1888 och dog 1973.

När hon var 25 år reste hon till Paris.
Det var år 1913.
Hon gick på konstskola
och delade ateljé med vänner.
Hon studerade kubismen.

Siri Derkert hade sin debut på *Den Frie Udstilling*
i Köpenhamn 1919.

1960, mer än 40 år senare, blev Siri Derkert den första kvinnan
att genomföra en separatutställning på Moderna Museet.
Hon var då 72 år.

Två år senare blev hon
de första kvinna som representerade Sverige
på den stora konstutställningen, *Biennalen i Venedig*.
Bland annat visar hon en samling
stora collage, där hon blandar olika material.

Här ser vi ett collage gjort av olika typer av papper,
teckning, måleri,
tidningspapper och nålar.
Det föreställer en kvinna som sjunger
på en skola som heter Fogelstad, i Värmland.

Siri Derkert gjorde den offentliga utsmyckningen
på Östermalmstorgs tunnelbanestation.
Där ristar hon stort i betong.

Madonnan © Lena Cronqvist/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Lena Cronqvist *Madonnan* 1969

Många konstnärer har målat Jungfru Maria när hon håller i sin bebis Jesus. Ofta ser Maria väldigt lycklig ut. Hon tittar vänligt på det fina Jesusbarnet som sitter i hennes knä.

Dessa tavlor har funnits länge och de är vanliga i kyrkor och på konstmuseum.

Lena Cronqvist är en svensk konstnär, Hon är född 1938.

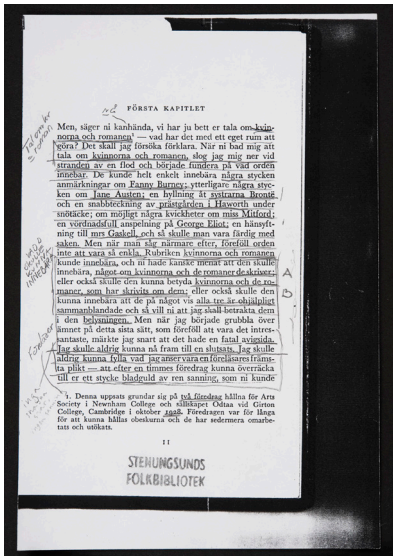
Lena Cronqvist målar gärna det som hänt i hennes eget liv. Här har hon valt att döpa sin målning till Madonnan. Men istället för den kärleksfyllda ”jesusmamman” ser vi en mamma som ser instängd och lidande ut.

Tittar vi närmare ser vi att bebisen inte alls ser så gullig ut som vi förväntar oss. Barnet håller sina händer som i ett strypgrepp runt sin mammans hals. Det ser nästan ut som att mamman stryps.

I bakgrunden ser vi ett fönster med utspridda matrester, ett gammalt paket mjölk och en Kalles kaviartub.

Tittar vi ut genom fönstret så ser vi höghus och det välkända T:t för tunnelbanan.

Kanske vill Lena Cronqvist ge oss en annan bild av moderskapet än den förväntade eller idealiserade?

Ett eget rum/Tusen bibliotek © Kajsa Dahlberg
Foto: Albin Dahlström/ Moderna Museet

Kajsa Dahlberg Ett eget rum/Tusen bibliotek 2006

Kajsa Dahlbergs konstverk har fått sitt namn efter en känd bok ”Ett eget rum”.

Boken är skriven av Virginia Woolf, som var en engelsk författare och feminist.

Boken skrevs år 1929 och består av flera korta texter. Den handlar om att kvinnor är bra på att skriva egna böcker.

Många studenter har läst Virginias bok på universitetet och på bibliotek runt om i Sverige.

Därför har många personer antecknat i böckerna för att komma ihåg.

Kajsa Dahlberg är född 1973.

Hon har samlat ihop alla sidor med handskrift från olika bibliotek, kopierat dem och gjort en ny bok där varje sida är kommenterad.

Kajsas Dahlbergs konstverk visar vad läsarna tycker är viktigt i ”Ett eget rum”.

Slottet i La Roche-Guyon © Georges Braque
/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Georges Braque *Slottet i La Roche-Guyon* 1909

George Braque var en fransk konstnär.
Han föddes 1882 och dog 1963 i Paris.

Hans far hade en målerifirma
där han började som lärling.
Senare blev han vän med Pablo Picasso.
Både två arbetade med
och utvecklade kubismen.

Sommaren 1909 tillbringade han i la Roche-Guyon,
väster om Paris.

Landskapet vid floden Seine fascinerade honom.

Han skriver i ett brev till en konsthandlare i Paris:

”Förtjust över att vara här.

Landskapet är verkligen mycket vackert ...

Jag vill vara så ostörd som möjligt.

Jag ber er att inte meddela min adress till någon.”

Han målar det medeltida slottet
som ser ut att krypa uppför bergslutningen.

Landskapets och byggnadernas delar
målas som i fasetter.

Det kallas fasettkubism.

Färgmässigt är bilden spännande med sin växling
mellan den gröna växtligheten
och den sandfärgade arkitekturen.

Gitarrenspelaren © Succession Picasso/
Bildupphovs rätt 2021
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Pablo Picasso *Gitarrenspelare* 1916

Pablo Picasso levde i Spanien och Frankrike från 1881 till 1973.

Moderna Museet har flera målningar, skulpturer och många grafiska tryck av Picasso.

Gitarrenspelaren från 1916 är en av de tidiga kubistiska målningarna av Picasso på museet.

Picasso arbetade med kubismen i flera faser.

”Kubism” användes första gången av en konstkritiker år 1908 när han beskrev ”Braques små kuber”. Picasso och hans konstnärskollega Georges Braque analyserade och sönderdelade sina motiv i geometriska former, ibland så att vi inte ser vad de föreställer.

Starka färger var under en period nästan helt borta från deras bilder, och de arbetade mest med i grå, blå, bruna och vita färger.

Gitarrenspelaren tillkom under en tid av ökad isolering under första världskriget. Många av vännerna hade sänts ut i kriget, men Picasso deltog inte i striderna.

Collaget, med fragment av vardagliga material, utvecklade han med Braque.

Den här målningen kan beskrivas som ett målat collage.

I vissa partier har Picasso blandat sand i färgen för att skapa olika sorters ytor och djup.

Kanske bidrog kriget till den mörka färgskalan.

Ur de olika färgplanen framträder motivet och musikantens händer på gitarrens strängar.

Cheopspyramiden: bestigning

J. Pascal Sébah

Cheopspyramiden: bestigning

Cirka 1875

De allra första fotografierna tog ofta bilder på landskap, natur och berömda platser.

När allt fler människor började resa som turister ville de också ha bilder av de platser som de rest till.

Pascal Sébah, född 1837 i Turkiet, var en pionjär inom fotografi.

Han öppnade en fotostudio i Konstantinopel (nuvarande Istanbul) 1857.

Sébah försörjde sig genom att sälja fotografier som turistsouvenirer från dåvarande Osmanska riket och från Egypten och Grekland.

Studion kallades ”El Chark” (”Orienten”)

och var en lönsam affär

vilket gjorde att han kunde öppna en andra ateljé i Egypten 1873.

Fotografierna såldes i påkostade album.

Bilderna från Egypten och pyramiderna blev vida kända.

Byggnadsverken var ett turistmål redan under tidigt 1800-tal.

Staden bland kullarna (Landskap från Egypten)
Foto: Juan Luis Sánchez/Moderna Museet

Ivan Aguéli
Staden bland kullarna
(Landskap från Egypten)
Cirka 1895

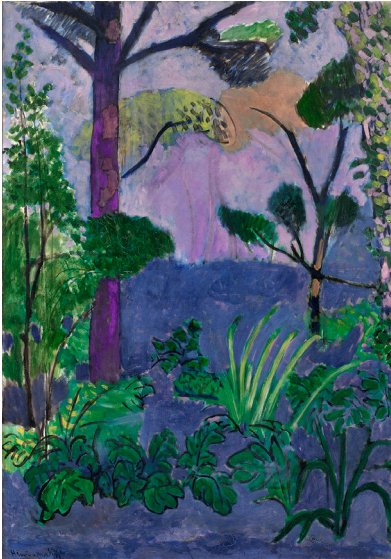
Ivan Augéli är en svensk konstnär
Han föddes 1869 i staden Sala
som ligger norr om Västerås.

Ivan Aguéli ville fånga Gud med sina tavlor
därför målade han mest landskap.
Han tyckte att man kunde se Gud i naturen
så han försökte måla av det.

Augéli målade av flera platser
till exempel Gotland, Egypten och Stockholm.
Han tyckte att ljuset och luften var viktigast
när man målar av naturen.

Den här målningen föreställer en stad i Egypten.
Tavlan heter ”Staden bland kullarna”.
Ivan Augéli målade den när han bodde i Egypten.
Staden syns långt borta vid horisonten,
man får en känsla av att staden sover.

Framför staden ligger en öken.
Kanske finns Gud där?

Marockanskt landskap (Akantus)
© Succession H Matisse/Bildupphovsrätt 2021
Foto: Albin Dahlström/Moderna Museet

Henri Matisse

Marockanskt landskap (Akantus)

1912

Henri Matisse var från Frankrike och levde från 1869 till 1954.

I början av 1900-talet började konstnärer undersöka hur de kunde arbeta med färg och form istället för att måla av det som fanns runtomkring dem.

Matisse målade inte av ett landskap. Han målade hur det kändes att vara där.

Han använde färgerna för att ge en stämning i målningen.

Han använde linjer för att man skulle känna rörelse.

Den här målningen heter *Marockanskt landskap* och visar ett varmt och fuktigt landskap från Marocko i Afrika. Så här kan det kännas efter ett regn. Ljuset färgar himlen rosa och marken lila-blå.

Dagar och sekler © Christodoulos Panayiotou
Foto: Prallan Allsten/Moderna Museet

Christodoulos Panayiotou

Dagar och sekler

2013

Christodoulos Panayiotou föddes på Cypern 1978.

Cypern är ett land som har en komplicerad historia. Det har påverkat Panayiotous konst. Ofta handlar den om hur makt delas upp och var man känner sig hemma.

Konstverkets titel är *Dagar och sekler*. Det består av ett stort golv gjort av många golvplattor av terrakotta, bränd lera.

Golvplattorna kommer från konstnärens hemstad Limassol. De är tillverkade för hand av jord från trakten och saltvatten från Medelhavet.

Det handlar bland annat om att många historiska lergods fördes bort från Cypern år 1933. Hälften av dem finns på Medelhavsmuseet i Stockholm.

Dagar och sekler tar upp ämnen som arkeologi och kolonial dominans. Det vill säga när rika länder bestämmer över fattigare länder.

Hur har landet Cypern påverkats av hur *andra* länder ser på Cypern?

Konsten utanför Moderna Museet

Runt omkring museet finns flera konstverk.
Mitt emot museet, bland träden,
står ett konstverk som heter *Paradiset*.
Det är skulpturer i glada färger
och maskiner av konstnärerna
Niki de Saint Phalle och Jean Tinguely.
Se bilden här på sidan!

När du går mot ingången till museet
ser du en skulptur, i flera delar, som rör sig.
Det är *De fyra elementen*
av Alexander Calder.

Det finns fler konstverk runt Moderna Museet.
Fråga någon av värdarna på museet
var de finns om du inte hittar dem.

Det finns också en folder, med en karta
som visar var de finns och berättar mer om dem.

Paradiset, 1966 © Niki de Saint Phalle och Jean Tinguely
Foto: Åsa Lundén/Moderna Museet

Information för våra besökare

Det finns restaurang, café och kaffebar i museet.

Det finns plats för att sitta och äta matsäck på plan 1.
30 personer får plats.

Det går inte att boka platser där.

Det finns toaletter med plats för rullstol.

Du kan låna rullstol.

Det finns inga trösklar i museet.

Det finns skötrum med skötbord.

Du kan låna sittvagn.

Det finns hiss mellan våningarna.

Det finns skåp där du kan låsa in värdefulla saker.

Det finns garderob,
men ingen vaktar kläderna i garderoben.

Du kan boka visning på teckenspråk

och visning för synsvaga eller annan funktionsdifferentiering.

Det finns en app att ladda ner om våra konstverk.

Där kan du lyssna

på en guide som berättar om konsten.

Det är gratis.

Det finns wifi i museet.

Det är gratis.

Det finns hörslina i biograf och auditorium.

Det finns museivårdar,

som gärna svarar på frågor.

Det finns parkeringsplatser utanför entrén från sjösidan.

Det finns handikapplatser både utanför huvudentrén
och entrén från sjösidan.

När är museet öppet?

Museet är öppet:

Öppet tisdag till söndag.
För aktuella öppettider
gå till vår webbplats
www.modernamuseet.se
Måndagar stängt.

Fri entré

Det är gratis att besöka museets samling under 2021.
Det kostar entré att gå in på tillfälliga utställningar.

Hur åker du till Moderna Museet?

Moderna Museet ligger på
Skeppsholmen i Stockholm.
Du kan åka till museet med buss 65
från Centralstationen.
Du kan ta tunnelbana till Kungsträdgården
och gå över bron till Skeppsholmen.
Du kan åka med Djurgårdsfärjan
från Slussen eller Djurgården
till Skeppsholmen.

Telefonnummer

Växeln: 08-5202 35 00 måndag till fredag.

Bokningen

Boka en visning: bokavisning@modernamuseet.se.

Webbplats

På vår webbplats www.modernamuseet.se
kan du läsa mer om vad som händer på museet,
vilka utställningar som visas
och när du kan gå på guidade visningar.